

עקרונות תכנית הבראה אלטרנטיבית

אלון דהן

כפי שידוע לכל, נקלע ארגון נכי צה"ל למצוקה תקציבית קשה, עקב שימוש לא מושכל במשאבי הארגון, ותכנון לקוי של מסגרות התקציב, מזה למעלה מחמש שנים רצופות. הצבת צפי לא ריאלי ואפילו הזוי, לגיוס, לעומת ביצוע ירוד של גיוס בפועל, גרמו להידלדלות הרזרבה התקציבית השמורה לפעילות שוטפת, ונפגעה קשות יכולת התפקוד של ארגון נכי צה"ל, שהוא כידוע הארגון היציג היחיד של נכי צה"ל. הגירעון התפעולי שגרמה הנהלת הארגון הנוכחית לכולנו, עומד על סך של למעלה מ-120 מיליון ₪. ממוצע הגרעון השנתי בחמש שנים האחרונות עומד על למעלה מ-20 מיליון ₪ בשנה. בעבר, יכול ראשי הארגון, לקבוע שמדובר כאן בעמדת האופוזיציה, אשר מטבע הדברים רוצה לנגח וכו'. כיום זו לא רק עמדת האופוזיציה, שכן את העמדה הזו אימצו, סוף סוף ולאחר תלאות רבות, נציגי משרד קסלמן את קסלמן באופן מלא וגלוי, כפי שהובעו הדברים בישיבת הועד הארצי האחרונה.

על אף שחריגות התקציב, אשר גרמו לגרעון התפעולי הרב שנתי, אשר חיסל סופית את הרזרבות שהיו שמורות להוצאות השוטפות, מורכבות משורה ארוכה של סעיפי תקציב, אשר ברובם קשורים לתקנים ולשכר, מבקשים כעת ראשי הארגון להבריא את הארגון, תוך קיצוץ בסעיפי פעילות, העלאת דמי חבר ודמי חוגים ובפגיעה קודם כל בנכים. המטה כמובן נשאר מוגן. קיצוצי שכר, הורדת תקנים, ריסון בפעילות המטה ועוד, כולל הקפאת העלייה האחרונה בשכר לא נלקחים כאופציה. חוגים כן ופעילויות כן, אבל נופשוני עובדים, יום האשה עובדים, ביגוד עובדים, אלו דברים שכנראה אסור לפגוע בהם. קיצוץ בפעילות שפירושו פיטורי מדריכים ופגיעה ישירה בנכים, שמשלמים יותר ומקבלים הרבה פחות, את זה מכנים ראשי הארגון – התייעלות.

לאור האמור אני מצ"ב שורה של צעדים להתייעלות, שיש לנקוט בהקדם, ולעצור את מדיניות האדמה החרוכה שמנהלים ראשי הארגון, וכדי שלא ישאירו לדורות הבאים חורבות והריסות וחשבון שיקום אינסופי לארגון שהיה פעם דוגמא ומופת לכל ארגוני החברה האזרחית.

- א. השעיה מוחלטת של פרויקט אשדוד. תחת המשכת הפרויקט השאפתני וחסר האחריות הזה (שמוערך בלמעלה מ-150 מיליון ₪), יש להציע חלופות לחברי מחוז השפלה, כגון קבלה אוטומטית לכל בתי הלוחם בארץ, ורישום למרכזי נופש קיימים בהסכם קיבוצי לכל חברי המחוז הזה בו אין בית לוחם.
- ב. יש לעבור, לשיטת בניית תקציב, המבוססת על הגוש התקציבי הקשיח ועל הורדת צפי התרומות לכ- 10 מיליון שנתי. באים יתקבלו יותר תרומות, הן יופנו בשנה העוקבת לפעילות בבתי הלוחם ובמחוזות. והיה ויתקבלו פחות תרומות – אזי מסגרת התקציב תצומצם, בשנה העוקבת.
- ג. כמה מילים על בתי הלוחם, והרכב התקציב שלהם. לפי הדוחות הכספיים התפלגות ההכנסות בצורה מדויקת יותר היא כדלקמן:

- הכנסות מדמי חבר בתי הלוחם - 22 מיליון ש"ח.

- הכנסות מחוגים - 22 מיליון ש"ח.

- הכנסות ממשרד הביטחון, תחת ההגדרה "תמיכות לבתי הלוחם" - 20 מיליון ש"ח.

- הכנסות מתרומות שוטפות כ-20 מיליון ש"ח.

יש לשים לב שרוב התורמים, מעבירים את תרומותיהם לפעילות בבתי הלוחם. מכאן שסך כל ההכנסות המיועדות לבתי הלוחם ולהם בלבד, הינם כ-84 מיליון ש"ח. לפי הדוחות התקציבים השוטפים לבתי הלוחם הם כ-88 מיליון ש"ח, כולל 8-10 מיליון ש"ח פחת.

מכאן, שבתי הלוחם יכולים בהחלט להסתדר, אם כל הכספים שיועדו לפעילות בהם אכן היו מגיעים ליעדם. המשמעות היא, ש"ההתייעלות" מושכת כספים שיועדו לפעילות ומעבירה אותם לשימושים אחרים, יתכן מאוד שבניגוד מוחלט לכוונת מיעדיהם, בין אם זה התורמים ובין אם זה משהב"ט, ובטח אם מדובר בחברים המשלמים עבור חוגים וכספם נילקח למטרות אחרות.

כלומר במילים אחרות, לפי הדוחות הכספיים, יש עודפים בבתי הלוחם, חוץ מחיפה. בדוחות הכספיים דווח על עודפים כ-800 אלף ש"ח.

גם מבחינה מהותית, הכנסות עצמיות של בתי הלוחם עומדות על 44 מיליון ש"ח, בתוספת תמיכת משהב"ט לבתי הלוחם מדובר בלמעלה מ-64 מיליון ש"ח (לפני ההגדלה ל-25 מיליון!). אפילו אם נניח שרק 70% מהתרומות המיועדות לבתי הלוחם, אז יש עוד כ-18 מיליון שכן דווחנו שקיבלנו 26 מיליון ב-2016. ב-2014 דווח על 38 מיליון, כך שהתקציב היה אמור לגדול.

לפי האמור, **אין גירעונות בבתי הלוחם!** ולכן צריך להגדיל תקציב בתי הלוחם ולצמצם דמי חבר! בטח לא לקצץ!

אבסורד ההשתתפות בהוצאות המטה

כידוע לכם, בתי הלוחם משתתפים בהוצאות המטה, כמו הוצאות משפטיות, מחשוב וכד' בסכומי עתק. הגביה לא נעשית על פי השימוש בפועל ואין שום יחסיות דיפרנציאלית, הקובעת גביה לפי רמת שימוש. לדעתי יש להעביר את כל ההוצאה הזאת למטה, שממילא מתוחזק על ידינו ביותר מדי כסף לטעמי ולהוריד את ההוצאה מבתי הלוחם.

אבסורד המנהלים החרוצים

בימים של קיצוצים, אני מציע באופן עקרוני לאסור על מנהלי בתי הלוחם להגיע "לנהל" את הבית בימי שבת. כולם רואים שמדובר בהוצאה גדולה, מיותרת, ואם יש מצב חירום ידעו להזעיק אותם. אני מברך את מר הרצל מורד שנוהג כך כבר שנים רבות ומבקש מיו"ר ההנהלות להעלות את העניין הזה על סדר היום. זה נראה רע, מריח רע, זה רע.

ד. הפיכת בית הלוחם באר-שבע ואולי גם חיפה (דורש בדיקה), בהם יש אחוז גבוה מאוד של מה שמכונה 'דור ב' ואנשים שאינם נכים או נכים קלים מאוד, לבתי לוחם פתוחים, אליהם יוכלו להירשם כל אותם חברים שאין להם קשר לארגון, אבל במחיר השוק או קרוב לכך ולא פחות מ-70% ממחיר שוק. לא מתקבל על הדעת שאנחנו הנכים נסבסד בכספי מיסי החבר שלנו, אנשים שאינם נכי צה"ל, אשר לא משלמים כמונו דמי ארגון ומקבלים בדיוק את אותם שירותים באותם תנאים.

אבסורד הפלאג נאמבר

כידוע, טוענים במטה הארגון, שבית לוחם הוא בהגדרה גוף גירעוני. הוא נשען על סך הכנסות מסוים, המגיע מדמי חבר, דמי חוגים וכו', ואת השארית הוא מקבל מכספי הקרן המאזנת אותו מבחינה תקציבית עם פלאג נאמבר משתנה. השיטה הזו לכאורה עובדת, אבל היא בשום פנים לא צודקת. בית לוחם כמו באר שבע, שבו יש מספר נמוך מאוד של חברים, ומספר נמוך מאוד, יחסית, של נכים, יזכה לפי השיטה הזו להשלמה גבוהה יותר מבית הלוחם ירושלים או תל אביב, דווקא מפני שיש בו פחות נכים. כלומר, במילים אחרות ככל שבבית הלוחם יהיו פחות!!! נכים ויותר חריגים, הארגון יסבסד את פעילותו בפלאג נאמבר יותר משמעותי, כך שכספי הקרן לא חוזרים לחברים באופן שוויוני, ובודאי שניתן לטעון שהחריגים נהנים כאן מן ההפקר. מאחר ובתי לוחם כמו באר שבע, ואולי במחילה גם חיפה, לא מכילים כמות משמעותית של חברי ארגון כמו בתל אביב או בירושלים, אני סבור שיש לקבוע מפתח חדש:

בתי לוחם שלא יעמדו בסף מסוים, כלומר שכמות הנכים חברי הארגון החברים בהם הינה מצומצמת, יקבלו אישור מהמנכ"ל להגדיל את תקרת החריגה, ולהכניס יותר חריגים במחירים שהם כ-70% ממחירי השוק. הארגון לא צריך בשום אופן לסבסד פעילות של חריגים וציבור אנשים שאין להם כל קשר לנכי צה"ל והם עצמם אינם נכי צה"ל.

ה. לאור האמור, יש לקבוע מדרג קיצוצים דיפרנציאלי, לא פוליטי כמו שנעשה כעת, שייקח בחשבון השתתפות הקרן בבתי הלוחם, 'פר קפיטא'. בית לוחם שהקרן משתתפת בסבסודו באחוז גבוה לנכה, יצמצם ויקצץ יותר בהתאמה.

ו. מאחר וסעיף הנהלה וכלליות, הכולל את שכר הבכירים, ואת התקנים שנוספו מאז 2009, זכה מן ההפקר ומן ההפקרות הארגונית, בגידול משמעותי ביותר, הוא יזכה גם כעת בקיצוץ משמעותי ביותר. לא יתכן שבעוד שהגידול המשמעותי בתקציב, היה בהוצאות שכר, נלוות ותקנים, הקיצוץ המשמעותי ביותר, יתבצע דווקא בסעיפי הפעילות לנכים.

ז. כל העלאות השכר יושעו. התקנים שהוספו במטה, משנת 2009 יורדו ויצומצמו ככל שניתן. להזכירכם, למרות הקיצוץ הנדרש אנו נדרשים להעלות שכר בהיקף מצטבר של כ-400 אלף ₪ רק בירושלים. אבקשכם לדמיין מה המשמעות הכלל ארגונית של העלאה זו...

ח. בכל הנוגע לתקציבי בתי הלוחם ומחוזות, כאן יש לעבור לתגמול חיסכון, כאשר כל בית לוחם שיחסוך סכום מסוים, שיגרע ממסגרת התקציב, יקבל את מחציתו בשנה העוקבת. בהתאמה, כל בית לוחם או מחוז

שיחרוג ממסגרת התקציב, הרי שסכום זה, כולו, יגרע מתקציבו לשנה העוקבת ולא כמו שנעשה היום, שחריגה מגדילה את המסגרת וחסכון מקטין אותה, בבחינת מתן פרס לחורגים והענשת החסכנים. דוגמה הזויה לכך ניתן לראות בהתנהלות בית הלוחם חיפה, שהגיש תוכנית קיצוצים אבל חרג מתקציבו במאות אלפי ש"ח וקיבל חזרה כפרס על התנהלותו הרשלנית, את כל הקיצוץ ויותר בחריגה זו.

ט. הסכמי הרכש הקיבוציים ילמדו ויבחנו. אנו רואים הסכמים קיבוציים, הנחתמים בתנאים בלתי סבירים לחלוטין, דוגמת עלויות המפעיל הסלולארי לעובדי הארגון, עלויות תוכנה ואחזקת מחשבים ועוד.

י. מכירת נכסים, בהליך לא ראוי כמו שנעשה כעת בארגון, כאשר בוועדת נכסים, שהחליטה למכור שישה נכסים במחירי רצפה, ישבו היו"ר (אסולין), המנכ"ל וגזבר הארגון – שלושה אישים, מן הקואליציה, חלקם נושאי תפקידים והחליטו להוציא למכירה שישה נכסים, זה הליך לא תקין! ללא מכרז – לא תקין!. תוך בחירת מתווך אחד כשהדירות מפוזרות בכל הארץ – לא תקין!. כאשר לא הוסבר איך נבדקו הנכסים ולא ראינו הערכות שמאי – לא תקין!. חייב להיות נוהל ראוי למכירת נכסים, שאין היום בארגון. מדבר לדבר, חייבים אנו לקבל דיווח על הנדל"ן המוחזק בידי הארגון והכנסותיו – דבר שעד עתה לא נעשה באופן לא תקין, ולקבל דו"ח על חברת הבת המחזיקה את הנכסים הללו מטעם הארגון – דבר שלא נעשה עד היום.

יא. סעיף הייעוץ החיצוני, הגיע לצערי לממדים גדולים ואין עליו בקרה. אם ניקח את הייעוץ המשפטי כמשל נגלה כי הארגון שכר, בסכומים עצומים, את שירותיהם של משרדי עורכי דין, מן המובילים והיקרים בארץ. הארגון הרבה לשכור יועצים משפטיים חיצוניים למרות שהבנתי שהייעוץ המשפטי שלנו הוא על בסיס ריטיינר והיועצת אמורה לספק את כל השירותים חוץ מבג"צים, על פי כתב המינוי שלה. למרות זאת מתברר כי הארגון שכר יועצים משפטיים נוספים בשכר רב, כדלקמן:

- הארגון שכר בשנת 2013 משרד עורכי דין חיצוני **בלושטיין בר-קהן ושות'**, למען חוות דעת משפטית רגילה על סמכויות מבקר המדינה.
- בשנה זו, 2013, שכר הארגון בנפרד עוד משרד עורכי דין, הפעם **הרצוג-פוקס-נאמן**, למען חוות דעת על החוות דעת של בלושטיין בר-קהן ושות'.
- בשנת 2014, שכר הארגון את משרד עורכי הדין **אריאל שמר**, גם כן בעלות של מאות אלפי שקלים, לצרכי ניהול תביעות דיבה נגד העיתון דה מרקר.
- עכשיו מתברר, כי לצורך כתב הגנה נגד חבר ארגון שהודח, בנושאים פנימיים, הקשורים לוועדת משמעת, שכר הארגון את המשרד המפורסם של **עו"ד יגאל ארנון**, לצורך ניהול התיק.
- הארגון גם שכר את שירותי **הרצוג-פוקס נאמן** לפני חצי שנה, לתת חו"ד האם היה מותר למנכ"ל הארגון חיים רונן להיכנס לשותפות עסקית עם יו"ר מחוזות בארגון, לא לדווח על כך לוועד הארצי, ולבקש למנות את אחד השותפים לעובד בארגון.
- כעת שכר הארגון גם את **עו"ד גדעון פישר**, להסביר איך ועידה בלתי חוקית היא חוקית לרשם העמותות.

כל היועצים הללו ועוד, בסכומים של מאות אלפי ש"ח ואולי אף יותר, מן התקציב של כולנו, נשכרו ללא דיווח לוועדת כספים. ללא אישור הוועדה, ללא אישור הוועד הארצי וללא הליך מנהלי תקין. לא ברור מי

אשר את הדברים. המנכ"ל אמר לי שמי שאישר את היועצים הללו היה חיים בר, אבל משום מה תשובתו זו נשמטה מפרוטוקול ועדת כספים, למרות שביקשתי להוסיפה לפרוטוקול הדבר לא קרה. כנראה משום שגם שם הבינו שהתשובה מלמדת משהו על אי חוקיות קבלת ההחלטות בעניין זה. בנוסף מעולם לא קיבלנו פירוט ההוצאות הכספיות בעניין זה, לא בוועדת כספים, לא בתשובה למכתבים ששלחתי, ולא בוועד או בוועידה. קביעת נוהל ברור להוצאות על ייעוץ חיצוני הוא מחויב המציאות, לנוכח העובדה שבסעיף זה חרגו ראשי הארגון מכל אמת מידה סבירה.

מיקור חוץ

לאור האמור ומבלי להיכנס לפרטי הדרישה, שירותים רבים ניתן להעביר למיקור חוץ, החל מהייעוץ המשפטי, אשר ממילא לא מייתר פנייה למשרדי עורכי דין יקרים וכלה בשירותי המבקר שניתן לקבלם מבלי לשלם שכר חודשי כבד אלא בעבור דוחו"ת ביקורת שיוזמנו מגורם חיצוני מעת לעת.

יב. יש לגבש תכנית ארגונית למעבר לאנרגיה סולארית וייצור חשמל בהמרת אנרגיית שמש. דבר שלא הושקעה בו מחשבה כלל, שכן כאן ישנה יכולת חיסכון ואולי אפילו הכנסה ארגונית. (הנושא של המלכ"ר נבדק וניתן להתגבר עליו).

יג. הוצאת תפקיד מבקר הארגון לגורם חיצוני, שאיננו עובד ארגון. במקרה של המבקר הנוכחי, יש טענות שמדובר במבקר שאף מעורב בוויכוח הפוליטי תחת שמות בדויים במרשתת, ומן הראוי שהדבר יבדק עד תום. אם אכן ימצאו טענות אלו כנכונות, יש מקום לנקוט צעדים מחמירים נגד המבקר.

יד. ארגון נכי צה"ל חייב לחזור ולשרת בראש ובראשונה את הציבור שלשמו הוא הוקם ואותו הוא אמור לייצג. לא יתכן שכאשר אנו נדרשים לקצץ, ספורטאים שאינם נכי צה"ל ושחלקם לא שירתו בצבא, יקבלו מימון מלא, אימונים ונסיעות לחו"ל. כשהקופה ריקה, השאריות יגיעו קודם כל לציבור נכי צה"ל ולא לנספחים. (יש בידי שמות של ספורטאים לא מעטים, שאינם נכי צה"ל, הזוכים מן ההפקר, במימון ובממון רב, כאשר נכים שלנו נדרשים לשלם על תחרויות מכספם).

טו. יש לקבוע נהלים נוקשים, שיגנו על הפרדה הנחוצה והמתבקשת בין הדרג הביצועי (המנכ"ל והעובדים) לדרג המחליט (הנכים והנהגתם הנבחרת). כיום מעורבות של גורמים מן הדרג הביצועי, בהליכי קבלת ההחלטות הארגוניות, כולל בהליכים פוליטיים, אינה ראויה ומצביעה על מנהל לא תקין, אשר שארי תוצריו נתגלו בשיבת הועד הארצי האחרון, בבחירות ובעוד לא מעט הזדמנויות. ההפרדה חייבת להיות חותכת וברורה.

טז. כשנכנסתי לתפקידי כיו"ר ההנהלה, גיליתי לתדהמתי שהארגון מחזיק שתי חברות מעליות בכל מוסדותיו! אחת בודקת את המעליות כנדרש בחוק, והשנייה בודקת שהראשונה בדקה את המעליות כראוי. ומדוע לא להוסיף עוד אחת שתרכז בדיקה כללית של כל הבדיקות ותקינותן? שאלתי את שלמה פלד בציניות פעם. מה אתה מציע? הוא שאל, אתה תיקח אחריות אם יקרה משהו? הוא כנראה חשב שזה מפחיד. אבל מה לעשות. הלכתי ובדקתי וגיליתי שכל המעליות בארגון נבדקות על ידי שתי חברות. כל השנים. בכל המוסדות. ללא כל מחאה. משום מה אנחנו היינו הראשונים לשים לב לכך. אז לראשונה

החלטתי לבדוק אם יש עוד מוסד כזה שיש בו שתי חברות. באוניברסיטה העברית, מקום עבודתי, אמרו לי שלא שמעו על דבר כזה. בבית חולים שערי צדק, לא שמעו על דבר כזה. בהדסה עין כרם, לא שמעו, במכון ון ליר, לא שמעו. רק אצל שלמה פלד וחיים רונן חייבים לשכור שתי חברות. אז ביקשתי לשחרר חברה אחת מעולנו ולהסתפק כנהוג בחברה אחת. עד עתה ניסו להלך איתי במניפולציות ולהעביר את החתימות למורשי חתימה אחרים, ובלבד שלא נפגע חלילה בביטחון הנכים וברוחי החברה השנייה, חברת אפיק - שמעולם לא ראינו את נציגיה מגיעים לכאן אפילו לא כדי לקחת את הצ'ק. כעת הודיע לי יהודה שלמון, שהארגון נפרד לשלום מהחברה השנייה, לאחר שלוש שנים בהן אני מנסה לקדם מהלך זה. מוטב מאוחר מאשר לעולם לא.

יז. שינוי סדרי עדיפויות מחייב צדק חלוקתי שונה לחלוטין מן הקיים כיום. לא יתכן שנכה בבאר שבע יקבל למעלה מפי שניים בתקציבי ארגון למחוזות ולבית הלוחם. אם נסתמך על נתוני 2014 (לפני הקיצוצים, ולפני המניפולציה של הוספת הפחת להוצאות), נוכל לראות בבירור שבית הלוחם ירושלים מופלה לרעה בפער עצום על חיפה ובאר-שבע:

עיר	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	ירושלים
בתי אב	5,622	2,582	1,674	3,011
חברים כולל בני משפחה	11,247	5,342	4,866	8,086
תקציב כללי בקרוב	למעלה מ-30 מיליון ₪	למעלה מ-18 מיליון ש"ח	למעלה מ-14 מיליון ש"ח	כ-17 מיליון ש"ח
עלות חבר בקרוב	5,442 ₪	7,082 ש"ח	8,578 ש"ח	5,476 ש"ח

את הסטייה בתל אביב יש לקחת בערבון מוגבל, לאור שיפוץ חדר הכושר, המלתחות וכעת הבריכה בסך של עשרות מיליוני ₪ בשנים האחרונות. בנוסף, בעת שיפוץ הבריכה, רבים מחברי הבית עברו לקבל שירותים באפיקים אחרים, בייחוד בשנת 2014-15 האמורה. ברור גם במבט שטחי שהממוצע הארגוני הוא כזה, שמבחינה חלוקתית אתם, ראשי הארגון, מפלים את ירושלים לרעה כבר שנים. נתונים אלה דומים גם לזמן בו ירושלים הייתה חברה בקואליציה. המצב במחוזות דומה מאוד, וגם שם נראה קיפוח מתמשך, כמוצג בטבלה הבאה שפורסמה על סמך נתוני מבקר הארגון:

מחוז/שנה	2012		2013		2014	
	ניצול	תקצוב	ניצול	תקצוב	ניצול	תקצוב
תל אביב	2,529	2,663	94.97%	2,726	2,686	101%
ירושלים	1,700	1,748	97.25%	2,235	2,165	103%
חיפה	2,858	2,932	97.48%	3,074	3,079	100%
השפלה	2,233	2,230	100.13%	2,163	2,156	100%
באר שבע	1,904	1,902	100.11%	2,096	2,072	99%
סה"כ	11,224	11,475	97.81%	12,182	12,270	100.72%

הטבלה הזאת מראה, שבדומה לתקצוב בתי הלוחם, גם ברמה המחוזית, המחוז המקופח ביותר באופן מכוון ולאורך שנים! הוא מחוז ירושלים. חסד עשיתי עם ראשי הארגון, בכך שנמנעתי מלהכניס את תקציב השנה הנוכחית, שקוצץ בירושלים יותר מאשר בשאר המחוזות. שוב. אבל התמונה הכללית מובנת. אם ניכנס לשיקולי פריפריה, הרי שכאן שוב אנו מוצאים את עצמנו מקופחים, שכן מעולם לא תמך הארגון בניסיוננו להקים שלוחות בבית שמש או במעלה אדומים, שלא לדבר על גוש עציון או על מקומות אחרים.

במילים אחרות וברורות, הארגון חייב לבצע תוכנית הבראה שאיננה שליפה גחמית מן המותן. חייבת להיות תכנית, אשר תגן על הנכים שלשמם, על ידם ולמענם הוקם הארגון הזה. מעגלי הצמצום חייבים להיות כדלקמן:

1. צמצום במטה ובתקנים (שאיפה לחזור לשנת 2009).
2. צמצום בשכר ובנלוות.
3. בחינה מחדש של עץ המבנה של הארגון, כולל חלוקה מחדש של צירי הועידה מבלי להוסיף מחוזות! והצעה של גורמים חיצוניים ואובייקטיביים על בניית מבנה חדש, תוך הטמעת טכנולוגיות חדשות והמרת כוח אדם יקר בשירותים זמינים, כגון אפליקציות מותאמות, אתרי אינטרנט פעילים ועוד.
4. הורדה מוחלטת של פרויקט אשדוד מעל הפרק.
5. שיקום הקרן ומציאת מנהל בהקדם.
6. שינוי שיטת התקצוב בתי לוחם ומחוזות.
7. שינוי עקרונות החלוקה הארגוניים.
8. בחינת ההסכמים הקיבוציים והסכמי הרכש של הארגון, בתחום הסולארי, הציוד, המחשוב ועוד.
9. ביטול הסכמי התקשרות בזבזניים ומיותרים כמו החברה השנייה הבודקת את מעליות הארגון.
10. ולבסוף, והיה ולא נצליח באמצעות כל אלו, נתחיל בצמצום בתחום הפעילות והעלאת דמי חבר. לא כפי שזה נעשה היום, שבסעיף זה מתחילים ולא נוגעים כלל! בשאר הסעיפים.

ניספח

להלן הפער הרב שנתי בין צפי גיוס לפועל - הסיבה העיקרית לגירעון:

שנה	צפי גיוס תרומות לפעילות (מעוגל)	תרומות לפעילות בפועל	גרעון בדוחות הכספיים	מחזור הפעילות (סך ההכנסות)	% הגרעון מההכנסות
2011	28,800,000	11,142,000	32,867,000	95,148,000	35%
2012	30,600,000	14,653,000	13,610,000	114,593,000	12%
2013	45,447,000	14,396,000	29,626,000	107,867,000	28%
2014	47,097,000	* 26,000,000	**22,215,000	131,000,000	17%
2015	43,000,000	25,266,000	25,418,000	122,749,000	21%
2016	56,165,600				

(*) לא כולל מכירת דירות לאמיר מקטאר ובקרית אתא (כ- 12 מיליון ₪)

(**) הגרעון שדווח ע"י העמותה עקב רישום הדירות כהכנסה שוטפת – 10,215 מיליון ₪.

- בלי הדירות, סך של כ-12 מיליון ₪, הגירעונות בחמש שנים האחרונות, הם כ-123 מיליון ₪ לחמש השנים האחרונות. אם נכניס את הדירות כהכנסה (כמו שדווח בפועל בדוחו"ת, למרות שמדובר במימוש רזרבות), אזי מדובר "רק" ב- 111,736,000 ₪.
- משנת 2009 עד 2015 עלה השכר והוצאות המנהלה (שרובו מורכב משכר ושירותים מקצועיים), מכ- 47 מיליון ₪, ל- 76 מיליון ₪, שזו עליה של 62% במרכיב השכר. (עלייה זו כוללת כשישה מיליון ₪ שכר בבית הלוחם באר שבע, כשגם בניכוי רכיב זה מדובר בעליה של כ-50%).
- פעילות תרבות ספורט ואירועים עלתה מ-12 מיליון ₪ בסוף 2008, ל-19,500 מיליון בסוף 2015. עלייה של 7.5 מיליון ש"ח. בהנחה והפעילות בבאר שבע מתבטאת ב-2.5-2 מיליון ₪, מדובר בגידול של כ-5 מיליון ₪. כ- 60% מפעילות זו, היא: מדריכים ושכר חיצוני וכו', שפירושו שרוב עליית המשכורות של כ-24 מיליון ₪ (ללא באר שבע), מעל 80% מעליה זו, זה עלייה בשכר מנהלה ומשרות שאינן כוללות פעילות ספורט ותרבות.
- תמזה ביותר, בלתי הגיוני ובלתי סביר, ששנה אחר שנה, משנת 2011 מוצג צפי לגיוס תרומות, שבינו לבין המציאות אין ולא כלום. כך קורה, שמדי שנה מתברר בעת הגשת הדוחו"ת הכספיים, כי המציאות טופחת על פני מי שהגיש את הצפי להכנסות מתרומות. הואיל ושיעור הסטייה הינו בן עשרות אחוזים, כאשר בפועל מגויסים, לעיתים פחות מחמישים אחוז מהצפי, והדבר אינו מתוקן שנה אחרי זה, הרי שמדובר בהתנהלות חמורה ביותר. במצב תקין, היה אמור הצפי להיות, הממוצע של השנתיים שלוש האחרונות, אלא שהתנהלות נכונה זו, היתה מצריכה את המנכ"ל, להציג תקציב "רזה", בכ-25-30 מיליון ₪ לשנה, ולבצע את מה שאנו קוראים לו לעשות כל השנים.
- הצגת תקציבים כאלה, ולדוגמה תקציב 2016, עם צפי של מעל 56 מיליון ₪ לתרומות שוטפות, הינה הצגת תקציב מעוותת בלשון המעטה ויוצרת למעשה ומראש, תקציב מלאכותי שאיננו ניתן לביצוע, ולראיה – תוצאות הדוחות הכספיים למן שנת 2011.